

hvor en Reservecfond allerede er tilstede, saa er jeg ganske vist enig med ham; det vil ogsaa blive foreslaaet, hvis denne Lov kommer til at træde i Kraft, at nedsette Administrationsgebyret her i Kjøbenhavn meget betydeligt. Ærede Medlemmer ville maaskee have lagt Mærke til, at der ved denne Sags anden Behandling i Landstthinget blev vedtaget en Bestemmelse om, at, naar Reservecfonden havde naaet en Størrelse af 5 pCt. af Overformynderiets rentebærende Masse, skulde Gebyret ifølge § 4 1 a. bortfalde, og Afgiften under 1 b. nedsettes til det Halve. En saadan Bestemmelse vil man allerede nu kunne tage for det Kjøbenhavnske Overformynderies Vedkommende, og jeg har i det andet Thing antydet, at en Bestemmelse om, hvilket Gebyr der skulde svares til det Kjøbenhavnske Overformynderi, muligens vilde blive foreslaaet indsat i denne Lov paa dens senere Gang. Efter nærmere Drøftelse har jeg imidlertid fundet, at denne Sag burde nærmere overveies og gjøres til Gjenstand for et særlig Lovforslag, der da vil fremkomme i næste Samling. Ganske vist er det, som sagt, at i Kjøbenhavn, hvor Reservecfonden allerede har naaet den Størrelse, det har, baade kan og bør Gebyret nedsettes. Derimod troer jeg ikke, det vil være rigtigt at nedsette Gebyret til den anden Afdeling af Overformynderiet, førend der er tilveiebragt i alt Fald nogen Reservecfond for den. Naar det ærede Medlem favnede en Bestemmelse om, hvad man vilde gjøre med Renterne af Reservecfonden, da maa jeg tillade mig at henvise ham til § 4 Nr. 4, hvor der som en Indtægt for Reservecfonden ansøres: „Hvad der ellers maatte indvindes ved Rentes Rente eller paa anden Maade.“ Naar man sammenholder dette med den Betragtning, han iøvrigt anfillede om, hvorledes man kunde faae den Mening ud af Udkastet, at Renterne skulde oplægges, saa forekommer det mig, at Svaret er tydeligt nok, men paa den anden Side er der ikke Noget i Veien for udtrykkeligt at sige, at den Rente, som indvindes, skal oplægges, eller at den er en Indtægt for Reservecfonden.

Det ærede Medlem gjorde dernæst ogsaa en Bemærkning om, at det forekom ham urigtigt, at Rentefoden for Umhyndiges Midler kun

blev sat til 4%. Den Bestemmelse, hvortil det ærede Medlem sigtede, indeholdes i § 6. Som han ganske rigtigt bemærkede, staaer der ikke, at Pengene ubetinget skulle udsættes til 4%, men kun „saavidt gjørligt til 4%.“ Man synes derved nærmest at have haft for Øie, at det ikke altid vil være let at opnaae 4%. Ganske vist ere Forholdene her, som det med Rette blev anført af et andet æret Medlem, saaledes, at Rentefoden af Udlaan i faste Eiendomme i Almindelighed snarere er over end under 4½%, men paa den anden Side forekommer det mig at ville have sine store Betænkkeligheder at forhøje Renten af Umhyndiges Midler, der jo staae i Klasse med offentlige Stiftelsers Midler og andre Midler af lignende Bestaaffenhed, der udlånes i faste Eiendomme til 4%. Dette vilde meget let føre til, at man arbejdede Renten op til en betydeligere Høide, medens der aldeles ikke er nogen Garanti for, at den da vilde indkomme med samme Lethed som nu, hvor den kun er 4%. Jeg skal imidlertid ikke i dette Næblik videre indlade mig paa dette Punkt, men afvente, hvorvidt det ærede Medlem maatte ville stille noget Forslag til Forandring i, hvad der i den Henseende nu indeholdes i § 6. — Det ærede Medlem meente fremdeles, at Pensionerne ikke kunde udgjøre et saa stort Beløb, at den hele Indtægt af Reservecfonden medgik dertil. Jeg skal svare ham, hvad der iøvrigt allerede fremgik af en Udtalelse, der kom fra det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Midler), at det Pensionsbeløb, som nu paa hviler Kjøbenhavns Overformynderi, er 4400 Rd., det er altsaa ikke noget betydeligt Beløb.

Det har selvfølgelig ikke kunnet komme mig uventet, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Casse) har udtalt sig væsentligt anbefalende for at have idetmindste to Overformynderier. Det var navnlig om dette Punkt, at jeg i den 14de Session havde forskjellige Drøftelser med det ærede Medlem, og jeg tillod mig allerede dengang at gjøre opmærksom paa, hvad der nu saa stærkt er fremhævet fra forskjellige Sider, at det paa ingen Maade kan siges, at i det Hele Forbindelsen med en anden Kjøbstad i Provindsen Sjælland er lettere for de øvrige Kjøbstæder i denne Provinds end med Kjøbenhavn. Jeg mindes, at det Forslag,